

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 140.504 van 14 februari 2005
in de zaak A. 156.861/IX-4685.**

In zake : Petrus DRIESKENS,
wonende te HECHTEL-EKSEL,
Groenstraat 55

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Leefmilieu en Pensioenen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Petrus DRIESKENS op 25 oktober 2004 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 8 juni 2004 van de Commissie van Beroep voor Vergoedingspensioenen, waarbij zijn aanvraag tot herziening van de beslissing van 26 april 1999 onontvankelijk verklaard wordt;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-auditeur
M. VAN LIMBERGEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 december 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 januari 2005;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur
M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verwerende partij niet ter terechtzitting
vertegenwoordigd was; dat artikel 4, vierde lid van het koninklijk besluit van
5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van
State aan die afwezigheid het gevolg koppelt dat zij geacht wordt in te stemmen met
de vordering; dat zulks evenwel niet betekent dat de Raad van State verplicht is om
de schorsing van het bestreden besluit te bevelen, inzonderheid wanneer bij een
eerste aanblik blijkt dat de vordering onontvankelijk is;

2. Overwegende dat verzoeker de schorsing vordert van een
beslissing van een commissie die een jurisdictionele bevoegdheid heeft; dat de
schorsingsbevoegdheid van de Raad van State door artikel 17, § 1, van de
gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 ratione materiae beperkt is tot de
handelingen van administratieve overheden die krachtens artikel 14, § 1, van
dezelfde wetten door hem vernietigd kunnen worden en niet tot de uitspraken van
rechtscolleges die krachtens artikel 14, § 2, bij hem bestreden kunnen worden; dat
de vordering tot schorsing derhalve onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt
uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
veertien februari 2000 en vijf, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.